

Utorok 14. november 2017

100. výročie otvorenia Evanjelického sirotinca v Mikuláši

Piesne: ES č. 266, 268

Text: Jak 1, 27

„Čisté a nepoškvrnené uctievanie Boha pred Bohom a Otcom je: navštevovať siroty a vdovy v ich tiesni a seba zachovávať nepoškvrneného svetom.“

Zamyslenie nad Božím slovom:

Prežívame výnimočný – jubilejný rok. Tešíme sa, že nám jasne svieti evanjelium Pána Ježiša Krista. Môžeme z neho denne čerpať posilnenie viery, uistenie, že sme Božie deti, že sme dostali do daru vzácnu a draho zaplatenú spásu. Za všetko to požehnanie, na ktorom máme podiel, usilujeme sa rozličným spôsobom vzdávať vďaku Pánu Bohu. Vieme, že On je hodný všetkej cti a chvály. Božie slovo nám k tomu dáva veľa inšpirácie a nabáda nás, ako to máme robiť. Také je aj slovo z Listu Jakuba. Pre celý apoštolov list je charakteristická snaha predstaviť čitateľom vieru nie ako niečo statické, ale ukázať im, že viera je činná v láske. Viera nemá založené ruky a vyložené nohy, ale ona je živá, aktívna, hýbe sa, tvorí, pomáha, hľadá spôsoby, ako konať, aby bol oslávený Trojjediný Pán Boh. Takú vieru nachádzame a jej prejavy môžeme vidieť aj u našich predkov. Na dnešný deň pripadá 100. výročie slávnostných služieb Božích, keď si v Chráme Božom v Liptovskom Mikuláši pripomenuli na 400. výročie reformácie a pri tej príležitosti slávnostne otvorili mikulášsky evanjelický sirotinec. Uprostred 1. svetovej vojny našlo v ňom domov 13 detí, sirôt a polosirôt, ktoré mali otcov vo vojne, ale aj detí, ktorých rodičia boli slepí a nemohli sa o ne postarať. Počas trvania sirotinca do 1. júla 1951, keď bol poštátnený a cirkvi odňatý, prešlo láskavými rukami a starostlivosťou diakonís, sestier a duchovných správcov 434 detí. Niektoré z nich boli zachránené pred smrťou v koncentračnom tábore vďaka odvahe viery, ktorú dal Spasiteľ Pán Ježiš najmä vtedajšiemu duchovnému správcovi Vladimírovi Kunovi. Krásne si uctili naši predkovia Spasiteľa a nebeského Otca! K okrúhlemu reformačnému jubileu pripravili krásnu oslavu, ktorá ostáva inšpiráciou a výzvou pre nás, aby sme aj my uctili Pána Boha vierou, ktorá je činná v láske. Sirôt, vdov, ale aj inak núdzných, stratených, hladných a bez domova je predsa i dnes medzi nami dosť. Nespíme, ale otvoríme srdcia a dajme sa viesť Duchom Svätým ku skutkom lásky – každodenným a samozrejším, ktoré nebudú zapísané v histórii, ale i k veľkým spoločným dielam, ktoré Pán Boh požehná a oslávi nimi svoje meno v cirkvi aj pred svetom. Amen.

Poznámka: Obidve piesne sa spievali pri 400. výročí reformácie a „sirotincovej slávnosti“ v stredu 14. 11. 1917 v Ev. a. v. chráme Božom v Liptovskom Mikuláši.

Modlitba:

Pán náš Ježiš Kristus, z lásky k nám si prišiel na tento svet a vo svojom slávnom diele priniesol si nám spasenie. Ďakujeme Ti za tento najvzácnejší dar, ktorý si nám zachoval po celé storočia. Ty voláš aj nás, aby sme vieru v láske dokazovali, a tak ňou uctievali nášho nebeského Otca. Prosíme Ťa, daruj nám živú vieru a veď nás Duchom Svätým, aby tak svietilo naše svetlo pred ľuďmi, aby videli dobré skutky a vebili Teba, naveky požehnaného Pána. Tvojej milosti porúčame všetkých núdzných, siroty a vdovy, prenasledovaných a trpiacich, opustených a chorých, stratených a hladujúcich, ľudí bez domova i ľudí bez viery. Zmiluj sa nad nami! Amen.

Mgr. Katarína Hudáková, zborová farárka v CZ ECAV Liptovský Ondrej a seniorka Liptovsko-oravského seniorátu